

stark

bpost

PB-PP | B-43
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftkantoor
Gent X P608419

STERKE VERHALEN VAN MENSEN MET
EEN HANDICAP • SEPTEMBER 2017 • 23

Mediawijs

De voordelen en valkuilen
van sociale media

Zelfstandig wonen

Cohousing en het persoonsvolgend
budget: de mogelijkheden

Groene zorg

De zorgboerderij
biedt steun

Vlaanderen
is welzijn

VAPH

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR
PERSONEN MET EEN HANDICAP

NET ZOALS ALLE ANDEREN

Deze zomer verscheen er een opiniestuk van Karolien Segers op deredactie.be. Karolien voelde zich kwaad nadat ze een uitnodiging kreeg van een Nederlandse televisiezender voor het datingprogramma "The undateables", waarin mensen met een handicap op zoek gaan naar een partner. Ze kaartte onder andere aan dat een televisiezender van de openbare omroep de samenleving dient te weerspiegelen in al haar diversiteit, en dat de zender dat niet doet door aparte datingshows op te voeren voor mensen met een handicap. De kwestie legt het probleem bloot dat mensen met een handicap nog maar al te vaak een stempel opgekleefd krijgen. En dat is nergens voor nodig. Als persoon met een handicap heb je dezelfde dromen als iemand anders. Je wilt een leuke job uitoefenen, deelnemen aan activiteiten, fijne contacten opbouwen met mensen. Gewoon je goed in je vel voelen, je eigen mening kunnen uiten, je eigen ding kunnen doen.

Ook als ouder van een kind met een handicap heb je net zoals andere ouders complexe gevoelens bij de opvoeding van je kinderen. Je maakt je zorgen over hun toekomst, je voelt verdriet als ze er niet lijken bij te horen, je wilt het allerbeste voor hen. In dit nummer laten we enkele ouders aan het woord, zoals in het verhaal over cohousing (p. 4-6) en het lezersverhaal (p. 18). In het artikel over cohousing maak je kennis met Bob, Liesbeth en Nadia die met de realisatie van hun wooninitiatieven de toekomst van hun kinderen een duwtje in de rug geven. In het lezersverhaal brengt mama Renilde onder woorden hoe een persoonlijke blog haar helpt om alles op een rijtje te zetten.

DIALOOG

Vaak kan het inderdaad helpen om zaken onder woorden te brengen, om onderwerpen, hoe makkelijk of moeilijk ook, bespreekbaar te maken. Net zoals wij met dit magazine proberen te doen. Door in elk nummer de mensen met een handicap zelf aan het woord te laten, houden we alles bespreekbaar en geven we aan open te staan voor de dialoog.

Iets wat we vaak horen tijdens de gesprekken voor dit magazine is het volgende: "Dat is goed voor zijn/haar zelfbeeld." We kunnen inderdaad alleen maar aanmoedigen om te blijven deelnemen aan de samenleving. Het helpt om je zelfvertrouwen op te bouwen of te vergroten. En je beter in je vel te voelen. Vanuit het VAPH engageren we ons intussen volop voor een objectieve toewijzing van de middelen die we ter beschikking hebben en voeren we de vele veranderingen uit die het gevolg zijn van de persoonsvolgende financiering.

James Van Casteren
Administrateur-generaal VAPH

COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
Coverfoto: Jerry De Brie • Backcover: iStock • Verantwoordelijke uitgever: James Van Casteren, Koning Albert II-laan 37, 1030 Brussel • Redactie & realisatie: Roularta Custom Media – www.roulartacustommedia.be • Concept: Ben Herremans • Hoofdredactie & coördinatie: Jill Goethals • Vormgeving: Bart Rambour • Eindredactie: Valerie Degeeter • Het VAPH is een Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) binnen de Vlaamse overheid • Een abonnement is gratis. Contacteer het communicatieteam: VLAAMS AGENTSCHAP VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP • Koning Albert II-laan 37, 1030 Brussel • Tel. 02 225 85 97 • Fax 02 225 84 05 • www.vaph.be/inschrijven-sterk • www.vaph.be

INHOUD

04 ZELFSTANDIG WONEN

De mogelijkheden van cohousing en het persoonsvolgend budget

08 GROENE ZORG

Een dagje op de beleefboerderij Het 'Eigen Zijn'

10 KORT

12 AHOSA VZW

Communiceren zonder gebarentaal

14 PERSOONSVOLGENDE FINANCIERING

15 WERKEN

Loopbaanbegeleiding

16 MEDIAWIJS

Sofie Vanhoutte over de voordelen en valkuilen van sociale media

18 LEZERSVERHAAL

Renilde blogt om haar emoties te verwerken

19 SERVICE

HOE ZET JE JE TIJDELIJKE PERSOONSVOLGENDE BUDGET VOORT?

Een veelgestelde vraag over de persoonsvolgende financiering: ik heb al een persoonsvolgend budget gekregen, maar dat is tijdelijk. Wat moet ik doen om het voort te zetten?

Sommigen beschikken inderdaad al over een tijdelijk persoonsvolgend budget, bijvoorbeeld als resultaat van de terbeschikkingstelling van hun vertaalde actieve zorgvraag op de Centrale Registratielijst Zorgvragen of als zij hun budget kregen in het kader van de zorgcontinuïteit. Om dat tijdelijke budget nu effectief op maat te kunnen voortzetten, moet je de toeleidingsprocedure doorlopen. Je hebt daarvoor in principe een jaar de tijd, maar je start er best zo snel mogelijk mee. Immers, je moet niet alleen een ondersteuningsplan persoonsvolgend budget (op-pvb) opstellen, dat moet vervolgens ook worden goedgekeurd door het VAPH. Na die goedkeuring door het VAPH moet je ten slotte een multidisciplinair verslag aanvragen bij een multidisciplinair team.

OP TIJD BEGINNEN

Je ondersteuningsplan persoonsvolgend budget kun je zelf opstellen, of je kunt hiervoor terecht bij een dienst ondersteuningsplan, een dienst maatschappelijk werk, een gebruikersorganisatie of een andere eerstelijnsdienst. Ook kun je al een multidisciplinair team aanspreken voor het maken van jouw multidisciplinair verslag, zodat alles vlot kan verlopen. Tijdig starten met dit alles zal je toelaten grondig na te denken over de zorg en ondersteuning die je wenst en nodig hebt, zodat je uiteindelijk over een persoonsvolgend budget, helemaal op maat zal beschikken.

RECHTEN EN PLICHTEN

Zorgaanbieders moeten beantwoorden aan bepaalde kwaliteitseisen om hun erkenning of vergunning van het VAPH te krijgen of te behouden. Dankzij die kwaliteitseisen heb je recht op kwaliteitsvolle ondersteuning. Tegelijkertijd heb je zelf ook plichten. Wie een persoonsvolgend budget heeft gekregen op 1 januari 2017 moet tegen het einde van dit jaar met zijn vergunde zorgaanbieder(s) dienstverleningsovereenkomst(en) afsluiten. Op onze website www.vaph.be vind je meer informatie. Hierna lees je enkele wijzigingen:

- De overeenkomst die je afsluit met de vergunde zorgaanbieder bestaat vanaf nu uit een individuele dienstverleningsovereenkomst, inclusief handlingsplan, en een document met collectieve rechten en plichten. Die schriftelijke overeenkomst vervangt het protocol, de individuele dienstverleningsovereenkomst en het charter van vroeger.

- Als de ondersteuning door de zorgaanbieder of jezelf stopgezet wordt, dan geldt er een opzegtermijn. Je kunt ook onderling een andere afspraak gemaakt hebben. Als de opzegtermijn niet gerespecteerd wordt, dan moet er een verbrekingsvergoeding betaald worden. Het bedrag van die vergoeding is aangepast. Tijdens een proefperiode is dat bedrag nu gelijk aan de vergoeding voor ondersteuning tijdens de opzegtermijn, met een maximum van een vergoeding voor één maand. Na de proefperiode is de verbrekingsvergoeding gelijk aan de vergoeding die verschuldigd zou zijn voor een periode van drie maanden zorg en ondersteuning.

- Je kunt als gebruiker zelf je rechten uitoefenen tenzij er een beschikking van een vrederechter is waarin een bewindvoerder is aangesteld om je rechten uit te oefenen.

Zelfstandig wonen: één doel, andere aanpak

Voor je zoon of dochter met een handicap een woon- of dagbestedingsproject realiseren. Het gebeurt steeds vaker. St*rk laat drie ouders aan het woord over hun ervaringen en coachingsorganisatie GiPSo, gesubsidieerd door het VAPH, geeft meer duiding over wat er zoal komt kijken bij zo'n initiatief.

TEKST: NATHALIE DIRIX

Dries Fonteyn van GiPSo, Gids voor inclusieve Projecten en Sociaal ondernemen, werkte meerdere jaren als professionele begeleider voor personen met een handicap. Hij geeft uitleg bij de werking van GiPSo.

Hoe helpt GiPSo ouders die een woon- of dagbestedingsproject willen realiseren?

In 2013 zijn we gestart met als doelstelling mensen met een handicap of ouders van kinderen met een handicap instrumenten aan te reiken zodat ze de regie van hun leven zo maximaal mogelijk in eigen handen kunnen nemen. Dat doen we door onze ervaring en expertise te delen en door verbindingen met partners in de zorgsector tot stand te brengen. We vinden het belangrijk dat de initiatieven betaalbaar en inclusief zijn. Met 'betaalbaar' bedoel ik dat ze kunnen gefinancierd worden met het inkomen van de persoon met een handicap. Wij zien onze organisatie als een soort van gps, als een richtingwijzer. Dat betekent niet dat

wij plaatsnemen achter het stuur van de projecten. Dat laten we aan de initiatiefnemers over. Onze rol bestaat erin advies te geven waarmee projecten op het juiste spoor en de ultieme bestemming geraken. Vaak zien we dat startende initiatiefnemers over heel wat enthousiasme en goede wil beschikken maar weinig vertrouwd zijn met projectontwikkeling. Dankzij onze ervaring met projectwerk en contacten in de zorgsector kunnen wij ervoor zorgen dat dit geen handicap hoeft te zijn.

Wat heeft de ervaring met dit soort projecten jou vooral geleerd?

De verkennende fase is zeer belangrijk. De valkuil om te snel te willen gaan, is vaak groot. Wij merken bijvoorbeeld dat beginnende initiatiefnemers de neiging hebben zich nogal erg op de bakstenen van hun project te focussen. Dit terwijl ze nog niet weten welk project ze willen realiseren, hoeveel mensen hiervoor nodig zijn, welke specifieke zorgverlening verleend moet worden ... De realiteit leert ons elke keer opnieuw dat het beter is om van bij de start de nodige tijd uit te trekken om met iedereen die zich achter een project wil scharen, af te stemmen welke de verlanglijstjes zijn. Betekent dit dat de opstartfase wat langer zal duren, dan is dat geen probleem. Je wil immers dat de neuzen van bij de aanvang van het proces in dezelfde richting staan en je duidelijkheid hebt over welke toekomst je samen wil creëren.

ENTHOUSIASME. De bewoners van het cohousingproject Bindkracht.

Hoe kunnen jullie vanuit GiPSo de slaagkansen van de dromen van ouders zoveel mogelijk waarmaken?

Zoals ik al aangaf, zijn de verkennende en voorbereidende fase van cruciaal belang. Daarom organiseren we als GiPSo collectieve sessies waarbij we initiatiefnemers van verschillende projecten verzamelen om kennis over specifieke projectdomeinen te delen. Een ander belangrijk aspect is coaching op maat van het project. Aangezien elk project anders is, werken onze coaches niet met een algemene maar zeer gerichte aanpak die eigen is aan het project in kwestie. Verder willen we projecten met elkaar in contact brengen. Het valt niet te onderschatten wat je van elkaar kunt leren. Het werkt ook ondersteunend vast te stellen dat je niet alleen staat en anderen met gelijkaardige uitdagingen te maken hebben.

Wat zijn de kenmerken van een geslaagd project?

Ik denk aan drie gouden vuistregels. Eerst en vooral, heb je ondernemerschap nodig. Projecten realiseren vraagt inzicht, doorzettingsvermogen en organisatie. Precies zoals bij een onderneming. Ten tweede heb je solidariteit nodig. Projecten zijn geen eenmanszaken. Wil je ze doen slagen, dan heb je een draagvlak nodig. Erop toezien dat deze twee aspecten voldoende in balans zijn, is van cruciaal belang. En tot slot, je door geschikte partners laten bijstaan, kan je slagkracht aanzienlijk verhogen. Organisaties die je initiatief ondersteunen, lokale besturen die je willen bijstaan, kunnen zonder meer het verschil maken. Daarom is het zo belangrijk een samenwerking uit te bouwen met partners die je project genegen zijn. In vele gevallen komt het de realisatie en de betaalbaarheid van je project alleen maar ten goede.

Liesbeth, Bob en Nadia getuigen over hun wooninitiatief die de toekomst van hun kinderen zal mee bepalen.

Liesbeth Van Den Vreken, initiatiefnemer Maud & Co

"Maud & Co is een cohousingproject dat we vorig jaar gestart zijn. De doelstelling van dit privéinitiatief? We willen niet alleen negen jongvolwassenen met een handicap een gezellige thuis bieden. We vinden het zeker zo belangrijk om hen in hun groeiproces te begeleiden en de weg naar een zinvolle dagbesteding te tonen. We zijn er namelijk van overtuigd dat jongeren met een handicap iets voor de samenleving kunnen betekenen. Maud is onze inspiratiebron. Maud is een meisje van 24 met het syndroom van Down dat ik jaren als ION-leerkracht (inclusief onderwijs) begeleid heb. Jaren geleden kozen haar ouders al voor inclusief onderwijs en nu Maud haar diploma van 'Voeding - Verzorging' op zak heeft, willen ze haar als jongvolwassene zo maximaal mogelijk laten deelnemen aan het maatschappelijke leven en haar de kans geven om op een zelfstandige manier te wonen. Samen met haar ouders zijn we daarom dit initiatief gestart. Momenteel zijn we op zoek naar een pand in de stad. We stellen vast dat er bij dit zoekproces heel wat komt kijken. Toch belet het ons niet ons project stap per stap verder vorm te geven. Niet alleen het enthousiasme van Maud, ook het engagement van haar ouders en de talloze positieve reacties die we op de infodag kregen, helpen ons hierbij."

Bob Hendrikx, coach GiPSo, ouder en initiatiefnemer van Think out-of-the-box

"Ons project werd mogelijk dankzij 22 ouders die de handen in elkaar hebben geslagen om hun droom waar te maken. Als ouder van een jongere met een handicap hadden we met z'n allen één gemeenschappelijk doel: ervoor zorgen dat ons kind ook na z'n 21 jaar zich verder in een stimulerende omgeving zou kunnen ontwikkelen. Zo is dan ook ons woonproject Het Vriendenhuis in Schilde tot stand gekomen. Een plek waar elf jongeren met een verstandelijke handicap een nieuwe thuis hebben gevonden. Met m'n achtergrond als ondernemer wilde ik vooral de financiële haalbaarheid van het project in de gaten houden. Hoe realistischer ons plan, hoe groter onze kans op slagen. Onderweg zijn we op een paar hindernissen gebotst zoals de soms wat stroeve regelgeving. Maar als er één les is die we geleerd hebben, dan is het dat je vooral moet 'doen' en 'durven doorgaan'. Wat mij drijft om voluit voor dit project te gaan? Het is toch fantastisch om te zien dat je zoon met een lach op zijn gezicht in het weekend naar huis komt. Ik stel vast dat niet alleen hij, maar ook de andere jongeren van Het Vriendenhuis zich goed voelen en een bepaalde vorm van geluk uitstralen. Dat je als ouder je steentje hiertoe hebt kunnen bijdragen, geeft meer dan een goed gevoel."

Zie verder op de volgende pagina.

TIPS VOOR OUDERS

- Zoek bondgenoten die in je project willen stappen. Dit kunnen zowel ouders als niet-ouders of instanties zijn.
- Doe het niet alleen. Laat je bijstaan door mensen of organisaties met ervaring of expertise.
- Laat je niet te snel verleiden door bakstenen. Denk eerst na over het concept vooraleer je de stap zet om een gebouw te kopen.
- Verdeel de taken en hou hierbij rekening met het talent dat in de groep beschikbaar is.
- Hou de regie in eigen handen. Je wil namelijk niet 'overruled' worden door andere organisaties.

Nadia Quintens, Oprichter vzw Bindkracht

"Het idee achter Bindkracht reikt verder dan een tehuis voor jongvolwassenen met een handicap. We willen deze jongeren daarnaast ook een dagbesteding aanbieden waardoor ze kunnen groeien. Dat we vandaag al heel wat gerealiseerd hebben, heeft veel te maken met het doorzettingsvermogen van mezelf en een aantal ouders. Want, geloof me, zo'n project vraagt bergen energie. Zo heeft het zeven jaar geduurd vooraleer onze vzw effectief vorm kreeg. Wat m'n drijfveer was? Als moeder van een dochter met een handicap werd ik me op een bepaald moment heel erg bewust van de eindigheid en kwetsbaarheid van m'n leven. Dat inzicht bracht een enorme ongerustheid met zich mee: wie zou er voor onze dochter zorgen, als ik er niet meer was? Hoe pijnlijk de vraag ook was, het heeft me aangezet om er iets positiefs mee te doen en Bindkracht in het leven te roepen. Hoewel ik onderweg op heel wat hindernissen gestoten ben, ben ik blijven doorgaan. Gelukkig had ik de steun van mensen in m'n omgeving en gaandeweg van andere ouders. Ik kan niet voldoende benadrukken hoe belangrijk dat is. Hoe groot de liefde voor je kind ook is, je hebt de anderen nodig om projecten zoals Bindkracht te doen slagen. Gelukkig hebben wij een beroep kunnen doen op de expertise van GiPSo. Die was cruciaal om ons project op de rails te krijgen."

"IK HAD BEHOEFTE AAN EEN PLEK VOOR MEZELF"

Stark polste daarnaast bij Sara die binnenkort haar appartement in een woonvoorziening inruilt voor een eigen woning. Met haar persoonsvolgend budget neemt ze de regie van haar leven in eigen handen.

Sara Van Kerrebroeck was 15 toen er MS bij haar werd vastgesteld. Vandaag is ze een jonge vrouw van 24 die in een woonvoorziening in Gent kan rekenen op ondersteuning voor de algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL).

Sara: "Het is nu twee jaar geleden dat ik de stap zette om mijn ouderlijke huis te verlaten. Ik was toen 22 en vond dat de tijd rijp was om voor mijn onafhankelijkheid te gaan. Hoe zorgzaam mijn ouders ook waren, ik had de behoefte aan een plek voor mezelf. Ik wilde voelen dat ik leefde en voor mezelf bewijzen dat ik –

mits de geschikte ondersteuning – het alleen kon redden. Zo kwam ik terecht in een van de woonzorgappartementen van Focus vzw. Hun formule voorziet dat je op allerlei vormen van assistentie kunt rekenen, zowel in noodsituaties als op momenten wanneer je wat hulp bij het uitvoeren van dagelijkse taken kunt gebruiken. Als ik nu terugblik, dan weet ik dat het warme nest van mijn ouders verlaten een cruciale stap in mijn groeiproces was."

SAMENWONEN

Nu is Sara klaar voor een volgende belangrijke stap in haar leven. "Vorig jaar hebben mijn vriend en ik de beslissing genomen om te gaan samenwonen. Dat klinkt keispannend en was het ook. Maar ik moet eraan toevoegen dat het ook een pak stress met zich meegebracht heeft. Zo waren er heel wat onduidelijkheden in verband met de financiële consequenties. Wat gebeurde er met het budget dat tot nog toe naar mijn

woonvoorziening ging? Kon ik dat budget blijven benutten voor de assistentie die ik in onze eigen woning nodig zou hebben? Bovendien had ik ook een heel aantal vragen in verband met de overstap naar een persoonsvolgend budget. Het leek me allemaal zo ingewikkeld. Het heeft dan ook even geduurd vooraleer ik helder kon zien en begreep dat mijn persoonsvolgend budget me zou helpen het leven te leiden dat ik wil leiden."

ONAFHANKELIJK

Van het VAPH krijgt Sara nu zelf haar persoonsvolgend budget. Het gaat om hetzelfde bedrag dat tot eind 2016 aan haar huidige voorziening toegekend werd. Ze kan het benutten voor de ondersteuning die ze in haar eigen woonst zal nodig hebben. "Voor mij is het een hele geruststelling te weten dat ik mijn persoonsvolgend budget kan gebruiken voor de ondersteuning die ik onder meer nodig heb om me te wassen, aan

te kleden, boodschappen thuis te bezorgen, huishoudelijke taken te verrichten ... Anders zou een eigen woonst een onhaalbare kaart geweest zijn. Maar met mijn persoonsvolgend budget beschik ik over een budget dat losstaat van een erkende woonvoorziening en dat ik aan assistentie kan besteden. Die flexibiliteit helpt me om de regie van mijn leven in handen te nemen en zo onafhankelijk mogelijk te leven. Eerlijk gezegd, in het begin was het me niet duidelijk dat een persoonsvolgend budget dit allemaal mogelijk maakte. Het is vooral door hierover met mijn bijstandsorganisatie (Onafhankelijk Leven vzw) te praten, dat ik de voordelen van het nieuwe concept ben gaan begrijpen. Zij zijn erin geslaagd om me in mentaal duidelijk te maken wat een persoonsvolgend budget is en wat je er allemaal mee kunt doen. En niet te vergeten, ze hebben het ook voor elkaar gekregen dat ik nu al over een vrij te besteden bedrag van 150 euro per maand beschik."

EEN ZO NORMAAL MOGELIJK LEVEN

Sara verduidelijkt dat ze een persoonsvolgend budget in de eerste

plaats ziet als een budget dat haar in staat stelt om haar dagelijkse leven op een zo zelfstandig mogelijke manier in te richten. Het budget helpt haar om haar autonomie te behouden en hulp in te roepen waar en wanneer zij dat nodig acht. Of er ook een keerzijde aan de medaille is? "De regie van je eigen leven in handen nemen, houdt ook in dat je zelf meer moet nadenken over welke assistentie je wenst en hoe je die concreet gaat invullen. Dat zijn zaken waarover ik wel al eens durf wakker te

liggen. Maar dat is het me waard om een leven te leiden waarvan ik het gevoel heb dat ik het zoveel mogelijk in eigen handen heb. MS heeft mijn leven weliswaar grondig door elkaar geschud, maar het heeft mijn wil om van mijn leven iets te maken niet aangetast. Een zo normaal mogelijk leven leiden, is mijn streefdoel. Met mijn persoonsvolgend budget is dat niet alleen in gedachten maar ook in de praktijk mogelijk."

“ IK KAN NU HET LEVEN LEIDEN DAT IK WIL.

DE ROL VAN DE BIJSTANDSORGANISATIE EN DE VERGUNDE ZORGAANBIEDER

Welke rol kan een bijstandsorganisatie spelen bij het inzetten van je persoonsvolgend budget en hoe gaat de vergunde zorgaanbieder hier mee om?

Cor Van Damme, woordvoerder bijstandsorganisatie Onafhankelijk Leven vzw: "Het codewoord dat wij hanteren is overleg. Dit veronderstelt dat je te kennen geeft welke je wensen en noden zijn. Als we dat weten, kunnen we met de zorgaanbieder kijken welke ondersteuningsnoden binnen en buiten de voorziening ingevuld moeten worden. In het geval van Sara betekent dit dat ze voor mobiliteit op een andere voorziening een beroep moet doen. Dat heeft dan ook meegespeeld dat ze vandaag een vrij te besteden bedrag ontvangt."

Ter info: het VAPH financiert en vergunt vijf bijstandsorganisaties: absoluut vzw, alin vzw, MyAssist vzw, Onafhankelijk Leven vzw en ZOOM vzw.

Wim Speecke, directeur Focus Plus vzw: "Het verhaal van Sara toont hoe een persoonsvolgend budget nieuwe perspectieven en mogelijkheden biedt. Als 'sociaal ondernemer' zetten we dan ook volop in op het diversifiëren van ons dienstverleningsaanbod. Zo flexibel mogelijk kunnen inspelen op de noden van onze gebruikers, is onze inzet. Belangrijk is dat we met het persoonsvolgend budget de weg voor de toekomst ingeslagen zijn waarbij de regie van de gebruiker centraal staat."

“Kunnen helpen is goed voor zijn zelfbeeld”

Sinds dit jaar kan ondersteuning door een groenezorginitiatief betaald worden via het cashsysteem van het persoonsvolgend budget. Voor dagactiviteiten onder begeleiding kun je onder andere terecht bij dierenpensions of zorgboerderijen. St*rk ging langs in de provincie Antwerpen bij de zorgboerderij Het 'Eigen Zijn' om de sfeer op te snuiven.

TEKST: BARBARA VANDENBUSSCHE
FOTO'S: JERRY DE BRIE

Els Schellekens baat in Viersel sinds enkele jaren de beleefboerderij Het 'Eigen Zijn' uit, waar ook mensen met een persoonsvolgend budget terecht kunnen. “Tot voor kort kwamen de mensen hier met hun persoonlijke-assistentiebudget”, vertelt Els. “Nu kan iedereen de omschakeling maken naar het persoonsvolgend budget. Intussen komen hier twee mensen twee keer per week, en eentje één keer. Op donderdagmiddag komen er soms schooltjes of instellingen om aangepast paard te rijden. Voorlopig is het nog moeilijk om meer mensen op te vangen, omdat we de ruimte nog niet hebben en omdat ik nog halftijds werk als begeleidster op Monnikenheide vzw Emmaüs in Zoersel. Maar het is mijn droom hier mijn werk van te kunnen maken, vandaar dat we ook gestaag verder werken aan de verbouwing van een eigen atelier voor de bezoekers. Alles moet hier vlot toegankelijk zijn, ook met een rolstoel of een rollator.”

HUISELIJKE SFEER

Els: “Ik ben zelf een boerendochter en organiseer al vele jaren paardrijden bij de dagbesteding in Monnikenheide. Ook thuis hadden we dieren. Toen we 14 jaar geleden de boerderij kochten, verhuisden de dieren mee, zoals onze zwartbleschappen, de pony's en de neerhofdieren. Toen er een paar keer personen van de Monnikenheide langs-

kwamen, voelde ik dat ze vaak uit hun schulp kwamen in dit groene kader, ook al door de huiselijke sfeer hier bij ons gezin.” Op de beleefboerderij worden de bezoekers zowat mee opgenomen in het gezin van Els, haar man Fabian, en hun drie kinderen. “Mijn man heeft er geen problemen mee, want hij was degene die me heeft overgehaald om dit te doen. In plaats van te investeren in ons eigen huis, hebben we alles besteed aan de aanpassingen op de boerderij: de opstappen, paddocks voor

de dieren, de stal, moesten vlot toegankelijk zijn voor minder mobiele personen en voor rolstoelgebruikers. De stal is sinds vorige winter klaar, en heeft nu ook water en elektriciteit, waardoor het nog vlotter werken is en ik meer tijd kan besteden aan de ondersteuning zelf.”

CONTACTEN LEGGEN

De eerste vaste bezoeker van de beleefboerderij, S., komt al zo'n drie jaar en kreeg al veel advies van bijstandsorganisatie absoluut vzw. Zij heeft net als J., die er een jaar

ANDREAS, S. EN ELS. Op wandel met het konijn.

VOEDEREN. Andreas helpt met plezier.

ELS EN S. Routine is belangrijk.

later bijkwam, een hoge ondersteuningsnood en vraagt dus veel ondersteuning en verzorging. Als derde kwam Andreas erbij, die een lichtere handicap heeft en meer meehelpt op de boerderij. “Vorig jaar in de zomer is Andreas een paar keer komen proberen, en sinds september komt hij twee keer per week”, vertelt zijn mama Griet Van Regenmortel. “Nu is hij er supergelukkig, voor hem is het de beste plek waar hij kan zijn. En ook voor mij doet dat deugd, want het was als ouder een hele zoektocht naar waar hij naartoe kon na de school. We kregen de tip van mensen van de budgethoudersvereniging Onafhankelijk Leven, kwamen een kijkje nemen, en vanaf het eerste moment voelde deze plek perfect aan. Ik heb mijn intuïtie gevolgd en heb er als moeder 100% vertrouwen in dat Andreas hier verblijft.”

De enige twijfel die Andreas' mama eerst had, had wat te maken met de andere gasten. “Die hebben een hogere ondersteuningsnood, en ik wilde dat Andreas als een volwassene contacten kon leggen. Dat ze leeftijdsgenoten zijn is goed, maar communiceren gaat moeilijker. Uiteindelijk heb ik dat losgelaten, en merkte ik dat het geen probleem was maar integendeel: Andreas gaat hen helpen, plaagt soms een beetje, geeft een knuffel ... Het is mooi en ontroerend om te zien hoe hij zich een helper voelt tegenover de anderen. Het helpt ook om te relativiseren en dankbaar te zijn om wat hij wel kan met zijn handicap. Hij is hier

de werker, en dat is geweldig voor zijn zelfbeeld. Tegenover een jaar geleden zie ik vooral dat Andreas volwassener is geworden, ook door het einde van zijn schooltijd. Hij voelt zich heel goed, en kan op de boerderij ook zijn emoties kwijt als hij met iets zit. Voor hem is dit echt zijn job. Hij heeft dezelfde dromen als andere jongeren van zijn leeftijd en zou ook graag verder studeren zoals zijn oudere broer. Hij droomt ervan dierenarts te worden en haalt in de bibliotheek boeken over anatomie van dieren bijvoorbeeld. Het is jammer dat er niets bestaat waar hij nog in verder kan studeren.”

DIEREN VERZORGEN

Bij Het 'Eigen Zijn' kan Andreas alvast mee de dieren verzorgen, en dat doet hij met veel plezier. “Hij heeft al geholpen bij de geboorte van een schaapje, en helpt veel in de stallen en bij de verzorging van de grotere dieren. De kleinere dieren worden vaak mee verzorgd door de mensen met een hogere ondersteuningsnood. Zo verzorgt S. de vogeltjes en geeft J. graag de cavia's en konijntjes eten. We hebben er een stappenplan voor gemaakt met kleinere deeltaakjes, zoals het opscheppen van het droogvoer, het aanvullen met natvoer, enzovoort. Al die kleine taakjes versmelten geleidelijk aan tot een grotere complexere taak. Met een van de konijntjes kunnen ze ook op wandel, in een bak op een rolstoel zodat ze ondersteuning hebben bij het wandelen. Dat diertje is dat zo gewoon

en blijft rustig zitten. En ook met de fretten aan de leiband kunnen ze rondlopen. Daarmee zijn ze ook telkens in beweging, op een leuke manier.”

Ook aan de andere gebruikers heeft Els gedacht. Voor de scholen en instellingen die komen paardrijden, heeft Els een paard opgeleid tot therapiepaard en een platform laten maken zodat rolstoelgebruikers of mensen die moeilijk te been zijn makkelijker kunnen opstappen. “Maar het belangrijkste waar we hier mee werken is nog altijd tijd”, zegt Els. “Je hebt veel geduld nodig en moet er vrede mee nemen dat vooruitgang soms minuscuul traag gaat. Het is belangrijk eerst een routine op te bouwen met een vast dagprogramma, waarin enige variatie mogelijk is om het toch soepel te houden. Hier wil ik echt wel de ruimte vinden om tijd te kunnen besteden aan elke persoon.”

Meer info:

www.eigenzijn.be

Voor een overzicht van alle groenezorginitiatieven in Vlaanderen:

www.vaph.be/organisaties/groenezorginitiatieven

Ook als je zelf wil starten met een groenezorginitiatief vind je online meer informatie terug.

KORT

VERKORTING VAN DE RESERVATIE TIJD IN 23 EXTRA NMBS-STATIONS

Sinds september heeft de NMBS haar dienstverlening voor mensen met een handicap uitgebreid. Je kunt nu in 41 Belgische stations drie uur op voorhand bijstand aanvragen. Voordien was dit beperkt tot achttien stations.

Als je met de trein wil sporen kun je hulp aanvragen bij de NMBS bij het in- of uitstappen van de trein. Dat is nu mogelijk drie uur op voorhand in 41 stations (de lijst vind je op de site van de NMBS). Er zijn wel enkele voorwaarden verbonden aan die ingekorte reservatietijd: het moet om een rechtstreekse treinreis zonder overstap gaan, tussen 6h30 en 21h30.

Wanneer moet je wel nog 24h op voorhand assistentie aanvragen bij de NMBS?

- In de overige stations
- Indien je een reis met overstap gepland hebt
- Als je voor 6h30 of na 21h30 vertrekt
- Voor reizen naar het buitenland

In 2016 kreeg de NMBS ongeveer 42.000 assistentieaanvragen, een stijging van veertig procent tegenover 2011, aldus de NMBS.

ONDERSTEUNING VOOR JONGVOLWASSENEN

Wanneer een persoon met een handicap meerderjarig wordt, stelt zich regelmatig de vraag welke ondersteuningsmogelijkheden er nog zijn als de jeugdhulp stopt. Het VAPH heeft de verschillende mogelijkheden en procedures voor jongvolwassenen op een rijtje gezet op de website www.vaph.be. We vatten die hieronder nog eens voor je samen.

- Een multifunctioneel centrum kan na de leeftijd van 18 jaar verder ondersteuning blijven bieden tot en met 21 jaar. Onder bepaalde voorwaarden kan dat zelfs tot en met 25 jaar.
- Ook het agentschap Jongerenwelzijn heeft een aantal instrumenten om de verderzetting van de ondersteuning te kunnen waarborgen zoals cliëntoverleg, cliëntbemiddeling, jeugdhulpregiebespreking, het inzetten van bijkomende financiële middelen enzovoort. Meer informatie daarover vind je op het Vlaams Loket Jeugdhulp: wvg.vlaanderen.be/jongerenwelzijn/vlaams-loket-jeugdhulp/
- Wil je als meerderjarige persoon met een handicap je ondersteuning verderzetten, dan kun je vanaf 17 jaar de procedure starten om een persoonsvolgend budget aan te vragen. Diensten ondersteuningsplan, diensten maatschappelijk werk, gebruikersorganisaties en diverse eerstelijnsdiensten kunnen je daarbij helpen.
- In uitzonderlijke situaties bestaan er versnelde procedures om een persoonsvolgend budget te krijgen zoals de noodsituatie of situaties van maatschappelijke noodzaak.
- Om ervoor te zorgen dat jongvolwassenen hun ondersteuning vanuit het VAPH naadloos kunnen verder zetten is er vanaf 2017 een gefaseerde invoering van zorgcontinuïteit.
- De Wegwijzer VAPH-ondersteuning kan helpen om gepaste ondersteuning in de (nabije) omgeving te vinden. Je kunt zowel rechtstreeks toegankelijke hulp als niet-rechtstreeks toegankelijke hulp zoeken.
- Rechtstreeks toegankelijke hulp (RTH) is beperkte, handicapspecifieke ondersteuning in de vorm van begeleiding, dagopvang of verblijf voor wie af en toe hulp nodig heeft. Rechtstreeks toegankelijke hulp kan helpen om de periode te overbruggen tot een persoonsvolgend budget ter beschikking gesteld wordt. Voor rechtstreeks toegankelijke hulp moet je geen aanvraag indienen bij het VAPH. Je stapt rechtstreeks naar de zorgaanbieder.

- Verschillende diensten kunnen je bijstaan bij het zoeken naar juiste ondersteuning zoals de diensten ondersteuningsplan, diensten maatschappelijk werk, gebruikersorganisaties en diverse eerstelijnsdiensten.

Meer informatie over de verschillende ondersteuningsvormen vind je op www.vaph.be.

WINNAARS DESIGN WITH A HEART EDITIE 2017

Handicap International is al aan de 14e editie toe van de wedstrijd Design with a Heart. De eenvoudige uitvindingen van de winnaars maken het leven van mensen met een handicap makkelijker. We stellen de winnaars van dit jaar aan jullie voor.

JURYPRIJS CATEGORIE WERK

Elektro-hydraulische kappersstoel. Ingrid werd verlamd na een ongeval en kon haar beroep van kapster niet meer uitoefenen. Haar man besloot een oplossing te zoeken. Hij bouwde een gewone kappersstoel om tot een elektro-hydraulische, waardoor Ingrid wel opnieuw haar beroep kan uitoefenen.

JURYPRIJS IN DE CATEGORIE SCHOLEN

Read my voice-applicatie. Een slimme app voor slechthorenden om gesprekken af te kunnen lezen op smartphone. De app neemt namelijk gesprekken op en vertaalt ze via spraakherkenning naar een geschreven tekst op je eigen gsm-scherm of dat van een andere smartphone met de app.

CATEGORIE VRIJE TIJD

Het ritsbaar duikpak. Een duikpak aantrekken is best moeilijk als je armen of benen niet meewillen. Daarom bedacht Michèle een prototype dat je helemaal kunt openritsen om het aan te trekken. Voor meer comfort, en minder stress vooraleer je het water in wil.

PUBLIEKSPRIJS EN JURYPRIJS CATEGORIE DAGELIJKS LEVEN

Potjeshouder voor yoghurt. An-Sofie komt als ergotherapeute vaak in contact met mensen die slechts eenhandig kunnen eten. Een potje openen of vasthouden met 1 hand is echter niet evident. An-Sofie bedacht daarom een universele houder met antisliplaag waarin potjes van verschillende grootte passen.

Bekijk de filmpjes over de uitvindingen op het YouTube-kanaal van Handicap International, of via www.handicapinternational.be/nl/uitvindingen

AN-SOFIE, MICHÈLE, INGRID EN PARTNER vielen in de prijzen.

© FÉDÉRIC PAUWELS

“Blijf actief deelnemen aan de samenleving”

De gevolgen van slechthorendheid en doofheid zijn vaak ingrijpend. Ahosa vzw helpt mensen de weg te vinden naar de geschikte hulpmiddelen, de juiste ondersteuning en gehoorrevalidatie. St*rk laat Patrick Selis en Monique Van den Kerkhove aan het woord die een grote hulp hebben aan de vzw, die ondertussen bijna 25 jaar bestaat.

TEKST: NATHALIE DIRIX

Patrick Selis: “Het was via m’n logopediste dat ik Ahosa vzw leerde kennen. Dankzij hen voel ik me opgenomen in een groep van mensen die met dezelfde handicap als ik te maken hebben. Hun infoavonden hebben me al veel bijgebracht. Ik doe er onder meer inzichten op waarmee ik de impact van mijn slechthorendheid in het dagelijkse leven zoveel mogelijk kan beperken. Zo heb ik geleerd om het omgevingslawaai in grote ruimtes zoveel mogelijk te vermijden. Ook probeer ik me zoveel

mogelijk te focussen op het mondbeeld van mijn gesprekspartner. Als ik de mond van mijn gesprekspartner zie, kan ik liplezen. En dat helpt om de communicatie vlotter te laten verlopen. En dan nog dit: het is niet omdat je een gehoorbeperking hebt, dat je niet op een volwaardige manier aan een gesprek kan of wil deelnemen. Jammer genoeg gebeurt het nog te vaak dat je tijdens een gesprek het gevoel krijgt het vijfde wiel aan de wagen te zijn. Vergeet daarom niet de persoon met de

gehoorbeperking bij het gesprek te betrekken. We horen er nog altijd graag bij!”

UIT JE COCON

Monique Van den Kerkhove: “Toen ik niet meer gebaat was met krachtige hoorapparaten, heb ik een cochleair implantaat laten plaatsen, dat is een elektronisch apparaat dat de functie van het oor vervangt. Toen ben ik ook in contact gekomen met Ahosa vzw. De vzw slaagt erin om heel wat nuttige informatie voor

slechthorenden toegankelijk te maken. Ook hun initiatieven op het vlak van sensibilisering en vorming vind ik waardevol. Af en toe organiseert Ahosa vzw een ontspanningsactiviteit. Dat is een prima stimulans om slechthorenden uit hun cocon te laten komen. Als slechthorende sta je namelijk veel te makkelijk aan de rand van de samenleving. Je mag dan wel je gehoor verloren hebben, maar dat betekent nog niet dat je je sociaal leven moet opgeven.

LEVENSKWALITEIT VERBETEREN

“We willen in de eerste plaats mensen met een gehoorbeperking informeren over hoe ze zo volwaardig mogelijk kunnen blijven functioneren. Wist je dat in Vlaanderen maar liefst tien procent van de bevolking met hoorproblemen te maken heeft? Er bestaan vandaag gelukkig heel wat hooroplossingen (hoortoestellen, cochleaire implantaten en tal van andere hoorhulpmiddelen) die de levenskwaliteit van een slechthorende kunnen verbeteren”, aldus Inès Van de Weyer, bestuurslid en medeoprichter Ahosa vzw. Ahosa vzw wil ook het bewustzijn vergroten rond de gevaren die lawaai

met zich meebrengt. Vroeger gingen men ervan uit dat gehoorproblemen enkel bij oudere mensen voorkwamen. Vandaag toont onderzoek aan dat 15% van de jongeren blijvende schade aan het binnenoor oploopt. Monica De Muynck, voorzitter Ahosa vzw, werd enkele jaren geleden zelf slechthorend en voegt eraan toe dat Ahosa vzw een belangrijke opdracht heeft om de problematiek van slechthorenden zichtbaar te maken. “Je ziet nog te vaak dat problemen van slechthorenden weggestopt worden. Ik geloof net dat je door de moeilijke kanten van slechthorendheid bespreekbaar te maken, je de situatie al heel wat draaglijker kunt maken.”

“ IN VLAANDEREN HEEFT MAAR LIEFST TIEN PROCENT VAN DE BEVOLKING MET HOORPROBLEMEN TE MAKEN.

De tips van Ahosa vzw zijn nuttig om mensen ervan bewust te maken dat ze concrete zaken kunnen doen om een gesprek met een slechthorende vlotter te laten verlopen. Verder zou ik dit nog aan slechthorenden willen meegeven: schaf jezelf de beste technische hulpmiddelen aan. Goed aangepaste hoorapparaten zijn allesbehalve een luxe. En niet te vergeten: wees assertief en blijf actief deelnemen aan de samenleving. Hierdoor vermijd je dat je achteruitgaat of in een isolement of depressie terechtkomt.”

TIEN COMMUNICATIE TIPS VAN PERSONEN MET GEHOORPROBLEMEN

HULPMIDDELEN BIJ GEHOORPROBLEMEN

Voldoe je aan de voorwaarden van een hoortoestel of cochleair implantaat en bevinden die zich op de limitatieve lijst van hoortoestellen of cochleaire implantaten? Dan kan de ziekteverzekering (verzekering voor geneeskundige verzorging) een terugbetaling voorzien. Heb je een door het VAPH erkende auditieve beperking/handicap, dan kun je voor hoorhulpmiddelen die het spraakverstaan verhogen zoals ringleiding, FM-apparatuur, streamers (e.a.) en signaleringshulpmiddelen zoals deurbelzender, flitslamp, trilwekker (e.a.) voor het gebruik in leefsituaties een tegemoetkoming ontvangen. Een telefoonversterker of telefoontoestel met ingebouwde versterking komt niet in aanmerking voor een tegemoetkoming. Voor het gebruik van hoor- of signaleringshulpmiddelen in werksituaties kan je een tegemoetkoming krijgen van de VDAB en voor het gebruik in onderwijsituaties bij de cel Speciale Onderwijsleermiddelen (SOL).

Wij antwoorden graag op jullie vragen

In St*rk lichten we in elk nummer een veelgestelde vraag toe. We leggen uit hoe het komt dat twee personen met eenzelfde ondersteuningsnood toch een verschillend budget van het VAPH krijgen.

Ik ken iemand die evenveel ondersteuning nodig heeft als ik en die heeft een veel hoger budget.

Dat kan. De nieuwe toelidingsprocedure vertrekt vanuit jouw vraag (het ondersteuningsplan persoonsvolgend budget) en jouw zorgzwaarte (het multidisciplinair verslag). Zo wordt een budget bepaald op maat van jouw zorgnood, jouw vraag en jouw specifieke situatie. Het is dus normaal dat twee personen met eenzelfde ondersteuningsnood toch een verschillend budget van het VAPH krijgen.

“ ER WORDT EEN BUDGET BEPAALD OP MAAT VAN JE ZORGNOD, JE VRAAG EN JE SPECIFIEKE SITUATIE.

Bij het omschakelen van het vroegere systeem (= financiering van de voorzieningen) naar het nieuwe systeem (= financiering via persoonsvolgende budgetten) hebben personen die al zorg en ondersteuning van het VAPH kregen, die nieuwe procedure echter (nog) niet doorlopen. De ondersteuning die ze kregen en de middelen die hun voorziening daarvoor had, werden eenvoudigweg omgezet in individuele budgetten. Als je alle individuele budgetten van de cliënten die op 31 december 2016 al gebruik

maakten van de voorziening zou optellen, dan zou je het bedrag uitkomen dat het VAPH in 2016 aan de voorziening betaalde om zorg en ondersteuning te bieden. Door deze werkwijze kan de continuïteit van de zorg en ondersteuning na de transitie PVF voor iedereen gegarandeerd worden in het nieuwe systeem.

Beslissingen uit de jaren 80 hebben er echter voor gezorgd dat niet alle voorzieningen evenveel middelen beschikbaar hadden om gelijkaardige zorg te bieden aan hun cliënten. Die verschillen waren nog niet weggewerkt toen het budget van de voorziening begin 2017 omgezet werd naar individuele budgetten. Daardoor zijn er vandaag dus nog onterechte verschillen in budgetten van cliënten uit verschillende voorzieningen.

De taskforce persoonsvolgende financiering, een groep van alle stakeholders, werkte op vraag van de Vlaamse Regering, een plan uit om die historische verschillen in twee fasen weg te werken:

- In 2018 worden in een **eerste fase** de persoonsvolgende budgetten verhoogd van de klanten uit voorzieningen waar de historische kloof het grootst is. Daarvoor worden extra middelen vrijgemaakt. De verhoogde budgetten kunnen vanaf 1 juli 2018 beschikbaar worden gesteld.
- In een **tweede fase** worden tussen 2019 en 2022 het zorggebruik en

Het is mogelijk dat twee personen met eenzelfde ondersteuningsnood toch een verschillend budget van het VAPH krijgen.

de zorgzwaarte bepaald van alle voormalige gebruikers van VAPH-ondersteuning (zowel gebruikers van zorg in natura, als de houders van een persoonlijke-assistentie-budget, de convenanthouders en de houders van een persoonsgebonden budget). Daardoor zal vanaf eind 2022 voor iedereen met een persoonsvolgend budget de budgethoogte op dezelfde objectieve manier bepaald zijn. Een objectieve inschaling kan enkel uitgevoerd worden door professionals die daarvoor een doorgedreven opleiding krijgen. Het VAPH zal hen aansturen, zodat zij 5000 à 6000 cliënten per jaar zo objectief mogelijk kunnen inschalen. De voorzieningen engageren zich om ook na de bepaling van de nieuwe budgetten de zorgcontinuïteit waar nodig te garanderen.

“De begeleiding gaf hoop”

Marc (54) kende de voorbije jaren geen gemakkelijke periode op zijn werk. Zijn ziekte zorgde ervoor dat hij niet langer het hoge werktempo kon volgen en lange tijd was hij daardoor out. “Ik was niet meer gemotiveerd, maar dankzij loopbegeleiding vond ik opnieuw arbeidsvreugde.”

TEKST: ANN BRAECKMAN
FOTO: NICK VANDERHEYDEN

In vzw VOBB in West-Vlaanderen treffen we een gelukkig man. Marc Vandebossche werkt bijna anderhalf jaar in Brugge en kan er zich uitleven als duizendpoot. Hij is tevreden, want na jarenlange tegenslagen vond hij een nieuwe job die hij met de ziekte van Bechterew, een chronische ontsteking op de gewrichten, toch kan uitoefenen. “Ik heb al een lange carrière achter de rug”, vertelt Marc. “Op mijn 16de behaalde ik mijn beroepsdiploma en ging ik aan de slag. Eerst als arbeider in de mechanica, vervolgens als ploegbaas. Na een commerciële job ging hij terug aan het werk met zijn handen, maar toen stak de ziekte de kop op. “Ik werd ’s nachts vaak wakker van de pijn, werkte in een ploegenstelsel, maar na twee, drie uur werken, zonder veel slaap, kreeg ik opnieuw pijn in mijn polsen en

schoudera. Mijn werkgever bood me wel een job in een dagstelsel aan, maar ook dat bleek te arbeidsintensief. Er werd beloofd dat een nieuwe functie voor me zou gecreëerd worden, maar dat schoof steeds op en in een periode van één jaar zat ik veel maanden thuis, omdat ik eenvoudigweg niet meer kon werken.”

DE WEG WIJZEN

Hij bleef toen niet bij de pakken zitten. “Ik heb nog jonge kinderen, ik wilde echt nog wel werken en niet alleen van een ziekte-uitkering leven. Door de reumatoloog en sociale dienst van het ziekenhuis ben ik dan bij het loopbaancentrum Jobcentrum vzw terechtgekomen. Daar heeft mijn loopbaanbegeleider Sarah De Wolf mij ontzettend hard geholpen. Van bij de start wist ik dat ze me geen job konden bieden, maar dat ze me wel wegwijs konden maken en me begeleiden richting een job.”

“Meestal proberen we iemand te heroriënteren in zijn werk”, verduidelijkt Sarah van het Jobcentrum. “Maar soms is het toch nodig dat we op zoek gaan naar een nieuwe

job. Marc werkt ‘progressief’. Dat wil zeggen dat hij toelating kreeg van het ziekenfonds om een deeltijdse tewerkstelling uit te oefenen tijdens arbeidsongeschiktheid en hij dus heel concreet zijn loon krijgt aangevuld met een ziekte-uitkering.”

“Het was hoopvol dat Sarah fungeerde als een klankbord”, legt hij uit, “ik stond er eerst nogal sceptisch tegenover, maar ik ben snel bijgedraaid. Er volgde een screening: wat wilde ik nog, maar ook wat kon ik nog op de arbeidsmarkt? Ze stelde me vragen die ik me zelf niet stelde en hielp me vooruit. Enerzijds was ik zo moe, wilde ik niet meer werken, maar anderzijds gaf die begeleiding me hoop, goesting om weer te zoeken naar een job op maat. Ze heeft me de moed gegeven om opnieuw te solliciteren en nu ben ik zeer gelukkig op mijn werk. Ik werk deeltijds, ik doe het graag en krijg veel begrip van mijn werkgever. Hij wierf me aan, ondanks mijn ‘problematiek’ en daar heb ik veel respect voor. Ik kan alles zelf plannen in functie van mijn handicap en dat heb ik allemaal te danken aan loopbaanbegeleiding.”

LOOPBAANBEGELEIDING IS ER VOOR IEDEREEN

- Zit je met vragen en **twijfels over je job**? Wil je **meer energie uit je werk** halen? Ga dan eens praten met een specialist in **loopbaanbegeleiding**.
- Loopbaanbegeleiding is **jouw volledig vrije keuze** en kan bij sommige loopbaancentra **indien nodig ook online**. Volg je loopbaanbegeleiding bij een erkend loopbaancentrum, dan kan je betalen met **loopbaancheques**.
- Bestel ze op een makkelijke manier bij VDAB via het **gratis nummer 0800 30 700**. **Meer info**. Surf naar vdab.be/loopbaancheques.

Een kruisbestuiving die dingen in gang zet

Omdat Facebook en Twitter Sofie Vanhoutte hielpen om haar dromen te realiseren, probeert ze via diezelfde sociale media anderen te inspireren.

TEKST: PETER VAN DYCK
FOTO: NICK VANDERHEYDEN

“Ze heeft maar twee dagen te leven.” Dat harde verdict kregen de ouders van Sofie Vanhoutte te horen toen ze met een waterhoofd en open rug geboren werd. Een neurochirurg van het AZ Sint-Jan in Brugge kon redding brengen. En zie: 43 jaar later is ze meer dan ooit alive and kicking. Precies omdat ze elke extra dag als een cadeau beschouwt, wil Sofie het onderste uit de kan halen. Ze leerde zichzelf ‘omdenken’ en zoomt in op opportuniteiten in plaats van problemen. Nadat ze 12 jaar geleden voor de zoveelste keer onder het mes moest – een zware rugoperatie – zat ze een jaar lang thuis ‘opgesloten’. Het is toen dat ze de deugden van de sociale media ontdekte. “Zij waren mijn venster op de wereld.”

SCHRIJVEN EN COACHEN

Begin 2013 volgde een nieuw kantelmoment. Sofie organiseerde toen al enkele jaren onder de naam Krijtlijn seminaries over persoonlijke groei, maar dat kwam heel moeizaam van de grond, waardoor Sofie nog harder ging doorduwen. Ze verwaarloosde haar zelfzorg. Op een gegeven moment had er zich zoveel vocht opgehoopt in haar buikvlies dat ze in het ziekenhuis belandde. “Ik kwam er op de Midcare terecht, zowat de saaiste afdeling als je je niet echt ziek voelt. Ik had er veel tijd om na te denken.”

Na rijp beraad nam ze twee beslissingen. Haar eerste boek (*Sofie Rolt Door Het Leven. 7 Sleutels Voorbij De Beperking*) moest er eindelijk

komen en ze zocht een geschikte opleiding kindercoaching om haar grote droom te realiseren: kinderen en adolescenten met een handicap – ze spreekt zelf liever over ‘bijzondere kinderen’ – coachen. Het doel: hen helpen om hun talenten te ontdekken en exploreren. Door de vernieuwde focus begon drie jaar

geleden Krijtlijn echt te vloten. De stimuli die ze kreeg via Facebook en Twitter speelden een cruciale rol in de doorbraak. “Gaandeweg werden de sociale media een middel om nieuwe mensen te leren kennen”, vertelt ze. “Daar zijn heel mooie samenwerkingen uit voortgekomen. Zeker de laatste twee jaar helpen

SOFIE VANHOUTTE. Omdat ik zelf in een rolstoel zit, kan ik de waarheid vertellen.

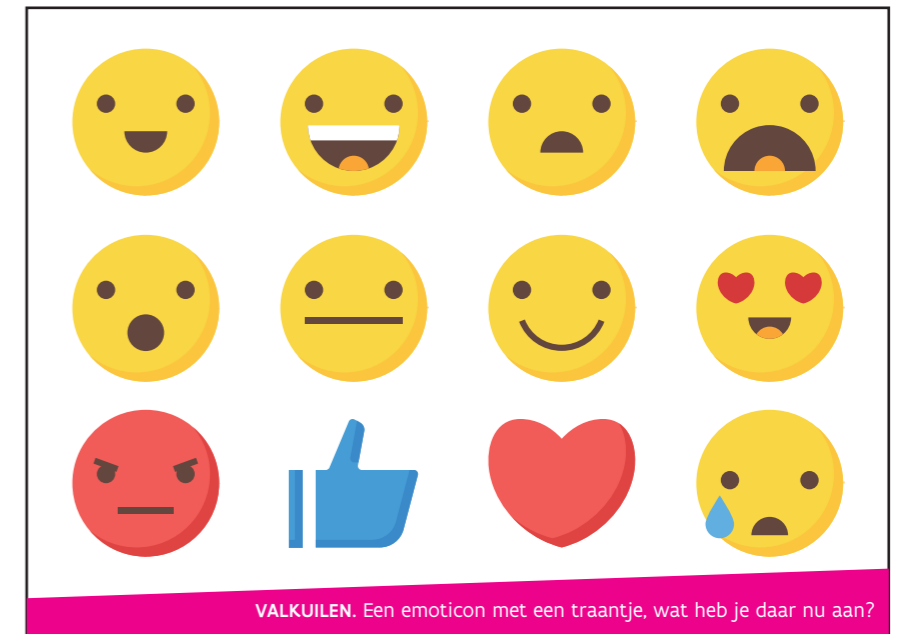
“ DE CONTACTEN DIE IK VIA DE SOCIALE MEDIA OPBOUWDE HELPEN OM VEEL TE REALISEREN.

de contacten die ik via de sociale media opbouwde om veel te realiseren. Het grappige is: als ik Facebook-vrienden dan eindelijk eens in het echt ontmoet, is het alsof ik hen al heel lang ken.”

CONSTRUCTIEF IN CONTACT

Voor privéberichtjes à la ‘ik ben aan het koken’ of ‘ik ga nu in bad’ gebruikt Sofie Facebook niet. “Ik wil vooral andere mensen inspireren. Ik post graag doordenkertjes. Als je zware topics minder zwaar probeert te maken, kun je er makkelijker mee omgaan. Ik doe ook bewust voorstellen en suggesties aan ministers en de overheid. Een voorbeeld: vorig jaar las ik een artikel over het M-decreet in de krant. Ik trok mijn stoute schoenen aan en vroeg me op Facebook af waarom men het niet anders aanpakte. Als een leerkracht plots een bijzonder kind in de klas krijgt, terwijl die daar nooit eerder mee te maken kreeg, hoe kun je dan verwachten dat dit vlot loopt? Ik deed een suggestie: waarom geen vak ‘M-decreet & inclusie’ voor toekomstige leerkrachten introduceren? Zonder er veel bij na te denken, had ik in mijn bericht onderwijsminister Hilde Crevits getagd. Ik was mijn ei kwijt. Tot mijn verbazing kreeg ik de dag nadien telefoon van het kabinet van Hilde Crevits. De minister vond mijn idee waardevol. Daar is een constructief contact uit gegroeid. We denken momenteel samen na over workshops voor gewone scholen.”

Voor de doelgroep die ze als coach heeft, ziet Sofie wel wat valkuilen op de sociale media. “Soms kan ik me ergeren aan Facebookposts

VALKUILEN. Een emoticon met een traantje, wat heb je daar nu aan?

waarin mensen zeggen hoe slecht het hen vergaat. Vrienden reageren daar dan met een emoticon met een traantje op, maar wat heb je daar nu aan? Dat sust misschien twee minuten, maar daarna is het effect alweer vervlogen. Ik merk dat heel wat jonge mensen met een handicap nog vastzitten in de verwerkingsfase. De maatschappij lijkt dat ook aan te moedigen. Er is niemand die hen vraagt om de zaken eens anders te bekijken. Ik durf hen een spreekwoordelijke schop onder hun achterste te geven. Als ze me vragen waarom ik dat doe, vertel ik hen dat ik 16 jaar geleden in dezelfde situatie zat en dat ik weet hoe je het roer kan omgooien. Dat merk ik ook tijdens de coaching: omdat ik zelf in een rolstoel zit, kan ik het me veroorloven de waarheid te vertellen. Ik geef eerlijke feedback. Van mij accepteren die kinderen dat ik al eens hard ben. Omringd met mensen die hen enkel bevestigen, kunnen zij geen stappen vooruitzetten. Altijd lief zijn: zo werkt het niet.”

NETWERKEN

De sociale media lenen zich uitstekend tot netwerken, weet Sofie Vanhoutte. “Ze zorgen voor kruisbestuivingen. Er is momenteel heel

wat aan het bewegen met Krijtlijn en dat is deels te danken aan de input en steunbetuigingen die ik via Facebook krijg. Zo pas bracht ik een tweede boek uit, *Boem! Explodeer. Implementeer. Transformeer*. Via de verkoop en het geven van lezingen hoop ik fondsen te werven voor een kakelvers initiatief: het Kansennetwerk. Daarmee wil ik bijzondere jongeren samenbrengen met ondernemers. Er is een groot tekort aan opvang van jongeren met een handicap. Waar kunnen adolescenten heen die niet meer naar school kunnen en te veel capaciteiten hebben om genoeg uitdaging te vinden in de activiteiten die een dagcentrum biedt? Als zij de kans krijgen om pakweg de plaatselijke slager te helpen, waardoor ze merken dat die in hun gelooft en dat wat ze doen iets kan betekenen, dan is dit uiteraard zeer positief voor hun zelfbeeld.”

Krijtlijn wil heel bewust onafhankelijk van subsidies opereren. Sofie is er zich van bewust dat de sociale media ook mogelijkheden bieden om crowdfunding op te zetten. “Dat wil ik dan ook zeker proberen. Ik moet er alleen nog de juiste partners voor vinden.”

www.sofievanhoutte.com/blog

“Emoties verwoordend helpt me”

Renilde Gees is mama van Martha (6) en Anna (4). Enkele weken na de geboorte van haar jongste dochter merkte Renilde dat er iets niet klopte. Na enkele onderzoeken kreeg het gezin een hard verdict: Anna was doof en blind. Renilde begon te schrijven en publiceert nu een blog over het leven van haar dochtertje en het gezin.

TEKST: BARBARA VANDENBUSSCHE

De twee meisjes wonen samen met hun papa Jona (39) en mama Renilde (40) in Haaltert. “Onze oudste dochter, Martha, huppelt letterlijk door het leven”, vertelt Renilde. “Zij startte dit schooljaar in het eerste leerjaar en keek daar ontzettend naar uit. Ze is een leergierige en slimme meid. Ze leest al vlot haar eerste woordjes.” Bij de geboorte van Anna zag alles er naar uit dat ook zij een perfect gezond meisje zou zijn. Maar enkele weken later merkte Renilde dat er iets niet klopte. “Het begon tot me door te dringen dat ze anders was, alsof ik op geen enkele manier contact met haar kon maken. Bezorgd maakten we een eerste doktersafpraak, en na enkele onderzoeken hoorden we dat ons dochtertje doof en blind was. Een zwaar verdict, dat onze wereld op zijn kop zette. Intussen kan Anna wel prima horen en ook wel ‘iets’ zien, maar ze is functioneel blind en maakt geen oogcontact. Ze heeft een ernstige mentale en fysieke ontwikkelingsachterstand. Ze kan niet alleen zitten, praat niet en krijgt sondevoeding. De zorg voor ons jongste meisje is een dag- en nachttaak. We hebben wel een fantastisch zorgschooltje: ‘t Wijland in Roosdaal. De lieve juffen van Anna worden geregeld bejubeld in mijn blog.”

BIJZONDERE VERHALEN

De blog van Renilde, www.annaisanders.com, biedt een inkijk in het gezin die tegelijkertijd eerlijk, confronterend en ontroerend is. Van de eerste

Renilde, Anna en Martha. Maak iets moois van het leven.

angsten en het zware verdict tot de dagelijkse strijd, moeilijke momenten maar ook kleine succesjes en bijzondere verhalen. “In het begin worstelde ik nog erg met complexe gevoelens. Ik had niet enkel zorgen en verdriet,

“ IN HET BEGIN WORSTELDE IK NOG ERG MET COMPLEXE GEVOELENS

maar ook enorme schuldgevoelens tegenover Jona en mijn kinderen, omdat ik hen had opgezadeld met dit moeilijke leven. Vele momenten blijven me ook bij en beleef ik af en toe opnieuw, zoals het moment waarop de dokter ons het droevige nieuws vertelde, of de dag dat we Anna voor de eerste keer naar school brachten. Dat zijn stuk voor stuk bijzondere momenten, die niet iedereen kan begrijpen, waar

ik met niemand over kon praten. Dat onder woorden brengen hielp mij enorm. We zijn nu vier jaar verder, en mijn blog werd een waardevol hulpmiddel om alles eens op een rijtje te zetten, emoties te verwerken. Ik zou het ook prachtig vinden als andere ouders zich in mijn verhalen herkennen en daar moed uit putten. Zelf vond ik het een hoopgevende gedachte dat Jona en ik niet alleen zijn in deze moeilijke situatie, dat andere ouders ons voorgingen. Ik vind ook: gelijk wat je overkomt in je leven, blijf jezelf, en maak er toch iets moois van. Alles is nog steeds mogelijk, ook als het plots anders moet! In een blog, gericht aan mijn oudste dochter Martha schreef ik: het gezin waarin je zult opgroeien staat vaak op zijn kop, maar de mooiste levensles die ik jou daardoor kan meegeven, is dat de wereld er op zijn kop ook mooi uitziet.”

www.annaisanders.com

SERVICE

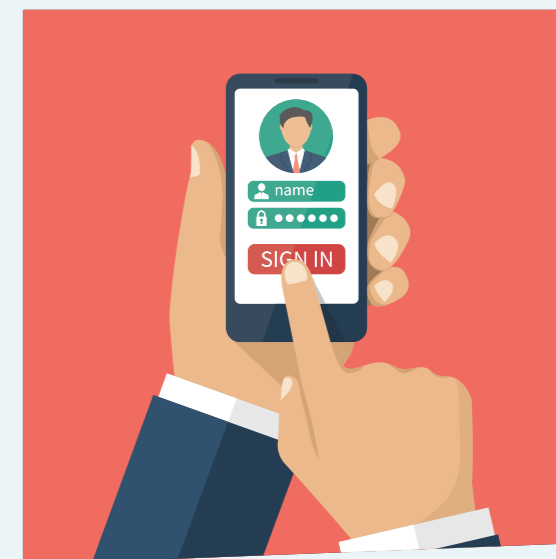
HOE KUN JE INLOGGEN OP MIJNVAPH.BE?

Online kun je op mijnvaph.be de stand van zaken van je dossier zelf opvolgen. Je aanvraag voor ondersteuning of onkostenbeheer van je budget opvolgen zal nu nog vlotter gaan. Sinds half september krijg je meer mogelijkheden om in te loggen op het onlineplatform.

Hoe kun je inloggen op mijnvaph.be?

- 1) Via een aangesloten kaartlezer en je identiteitskaart
- 2) Via een draadloze kaartlezer en je identiteitskaart
- 3) Met een beveiligingscode via een mobiele applicatie
- 4) Met een beveiligingscode via sms

Inloggen via een token is niet mogelijk omwille van privacyredenen.

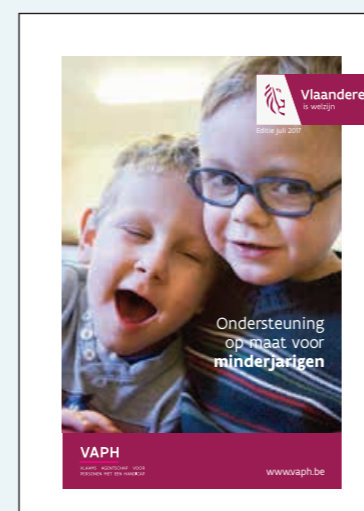
BROCHURE ONDERSTEUNING MINDERJARIGEN

Het VAPH biedt verschillende vormen van ondersteuning voor minderjarigen. In onze nieuwste brochure “Ondersteuning op maat voor minderjarigen” vind je alle informatie terug.

Wil je meer weten over dagopvang, verblijf of begeleiding? In de brochure vind je alle uitleg over de verschillende vormen van rechtstreeks toegankelijke hulp, de mogelijkheden van het persoonlijke-assistentiebudget en de ondersteuning in een multifunctioneel centrum.

Andere onderwerpen die in de brochure aan bod komen: tegemoetkomingen voor hulpmiddelen en aanpassingen. Vervoers- en verblijfskosten in het gewoon onderwijs. Een tolk voor doven en slechthorenden en de overgang van minderjarigenzorg naar een persoonsvolgend budget als meerderjarige.

www.vaph.be/documenten

BROCHURE WEGWIJS IN HET PERSOONSVOLGEND BUDGET

Wil je weten of je in aanmerking komt voor een persoonsvolgend budget en wat je ermee kunt betalen? Wil je de stappen kennen om zo'n budget aan te vragen? Je kunt onze geactualiseerde brochure over dit thema online bekijken en downloaden.

Wist je bijvoorbeeld dat je al vanaf 17 jaar een persoonsvolgend budget kunt aanvragen? Dat je met zo'n budget ook individuele psychosociale begeleiding kunt betalen? Deze en vele andere informatie kun je nalezen in de brochure “Wegwijs in het persoonsvolgend budget”.

www.vaph.be/documenten

Het VAPH zorgt voor personen met een handicap

Ben je van plan een hulpmiddel aan te kopen? Het VAPH zorgt voor een tegemoetkoming voor hulpmiddelen zoals de aanpassing van je woning, de aankoop van een brailleleesregel of om een doventolk in te schakelen.

Je kunt ook een beroep doen op rechtstreeks toegankelijke hulp voor lichte of tijdelijke ondersteuning. Dan kun je jouw ondersteuning samenstellen uit een pakket van begeleiding, dagopvang en/of verblijf. Die hulp is zonder aanvraagprocedure toegankelijk: je kunt gewoon contact opnemen met de dienstverlener van rechtstreeks toegankelijke hulp.

Heb je nood aan meer zorg en ondersteuning? Dan kun je als meerderjarige bij het VAPH een per-

soonsvolgend budget aanvragen. Dat budget biedt de mogelijkheid om zorg in te kopen bij je eigen netwerk, bij een dienst thuiszorg, bij poetsdiensten, professionele zorgverleners of bij een zorgaanbieder die vergund is door het VAPH.

Voor kinderen en jongeren zijn er verschillende mogelijkheden: een persoonlijke-assistentiebudget of opvang en begeleiding, zowel bij jou thuis als bij een VAPH-zorgaanbieder.

Het VAPH zet in op autonomie en levenskwaliteit van personen met een handicap.

Een vraag aan het VAPH?

Een vraag over het nieuwe systeem persoonsvolgende financiering? Bel naar 02 225 85 97. Voor vragen over een aanvraag

van een persoonsvolgend budget of hulpmiddelen kun je terecht bij de provinciale kantoren van het VAPH in Antwerpen, Brugge, Hasselt, Leuven en Gent. Je kunt de provinciale kantoren bereiken via deze nummers:

Antwerpen: 03 270 34 40

Hasselt: 011 27 43 54

Gent : 09 269 23 11

Leuven: 016 31 12 11

Brugge: 050 40 67 11

Antennepunt Brussel: 02 225 84 62

Voor meer informatie over de aanvragen voor minderjarigen: wvg.vlaanderen.be/jongerenwelzijn of via het nummer 0800 900 33.

Meer informatie?

Surf naar www.vaph.be

T 02 225 85 97

www.vaph.be/contacteer-ons